

Samtykke til behandling:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 33. session 1985.

(Fremsat 11/2 86 i betænkning fra udenrigsudvalget. Første behandling 13/2 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 117 stemmer.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til Nordisk Råds danske delegation.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af adoptionsloven og indfødsretsloven. (Formidling af adoption m.v.)

(Fremsat 30/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Først vil jeg gerne på socialdemokratiets vegne tilkendegive, at vi er meget enige i den del af lovforslaget, der går ud på at modernisere og forenkle de gældende regler om adoption samt plejeanbringelse af børn un-

der 14 år. Vi er enige i, at reglerne samles i adoptionsloven, hvor vi også mener de hører hjemme.

Vi er ligeledes enige i, at de gældende regler om adoption af udenlandske børn overføres uændret, idet kun nogle ganske bestemte anerkendte organisationer kan få tilladelse til at forestå formidlingen af adoption af udenlandske børn til danske adoptivforældre. Jeg tror, det er meget vigtigt af hensyn til udlandet, at man fortsat kan have tillid til, at adoption i Danmark sker på betryggende måde.

Ligeledes finder vi det rigtigt, at det offentlige forestår adoption af danske børn og anbringelse i døgnpleje af børn under 14 år.

På samme måde kan vi tilslutte os ændringen af indfødsretsloven for så vidt angår udenlandske børn, der adopteres af danske adoptivforældre, således at de pr. automatik får dansk statsborgerskab.

Disse indledende positive bemærkninger bringer mig videre til afsnittet om surrogatmødre eller rugemødre. Vi har jo oplevet i det sidste års tid en meget kraftig debat i medierne, som har været meget følelsesladet, og som helt klart har været bestemt af, at det kom til offentlighedens kendskab, at der foregik ganske velorganiserede transaktioner, hvor unge piger blev tilbudt betaling for at føde børn til andre.

Socialdemokratiet kan ikke lide princippet i rugemoderarrangementer. Specielt hensynet til barnet og rugemoderen, men også til den familie, der brændende ønsker sig et barn, tilsiger os at afvise den slags aftaler. Der er alt for mange tvivlsspørgsmål af juridisk og moralsk karakter og alt for mange konfliktmuligheder i den slags arrangementer til, at vi finder det rimeligt at institutionalisere dem.

I den forbindelse foreslår ministeren at tillade visse rugemødre, nemlig de tilfælde, hvor en nær slægtning eller en meget god veninde tilbyder sig som rugemoder for at hjælpe et barnløst par uden nogen form for betaling. Til gengæld siger ministeren, at det er rigtigt at regulere andre surrogatmoderarrangementer, hvorefter enhver betaling og enhver mellemmandsvirksomhed forbydes og gøres strafbar. Det er vi meget enige i.

Men spørgsmålet om, hvordan man definerer »med vederlag«, altså om aftalen er indgået således, at rugemoderen får betaling